

Biblické postavy – Kýros

kardinál Gianfranco Ravasi

„Toto praví Hospodin svému pomazanému Kýrovi, kterého jsem vzal za pravou ruku...“ Tak začíná první čtení 29. neděle v mezidobí z knihy proroka *Izaiáše* (Iz 45,1,4–6). Jak prohlašují biblisté, hovoří zde anonymní prorok tradičně nazývaný „druhý Izaiáš“, protože jeho dílo je připojeno ke spisu velkého judského proroka z 8. stol. př. Kr. Teď jsme však v 6. stol. př. Kr., Juda žije již léta v babylonském zajetí a na obzoru vzchází nová Kýrova hvězda. Jeho jméno zní v hebrejštině Koreš a je obměnou perského Kuruš, jména neznámého původu; někteří se domýšlejí, že může znamenat „pastýř“. Jeho jméno se v Bibli vyskytuje dvaadvacetkrát, a to u *Izaiáše*, *Daniela*, *Ezdráše* a v *knihách Kronik*.

Mluvili o něm i řečtí historikové Herodotos a Xenofón. Své jméno podědil po dědečkovi (měl by se tedy přesněji označovat Kýros II.); jeho otcem byl Kambýsés I.; po něm Kýros pojmenoval svého syna a nástupce Kambýsa II. Pocházel z Persie, kde se usídlil ve svém hlavním městě Persidě (Anšanu). Odtud Kýros vyšel a díky působivé řadě záborů dalších území dal vzniknout dosud největší říši. V r. 549 př. Kr. si podrobil Médii; pak Lýdii (546), a konečně padla i slavná a rozsáhlá Babylónie (539).

Velmi pohotově nastolil politiku tolerance a poměrné samostatnosti namísto prosazování národnostních zájmů. Takto povolil svým ediktem Židům deportovaným do Babylónie po dobytí Jeruzaléma babylónským králem Nabuchodonozorem návrat do vlasti a obnovu jejich chrámu. Tento edikt je citován na začátku biblické knihy *Ezdrášovy* (Ezd 1,2–4).

Kýrova liberální náboženská politika byla některými Židy v exilu s nadšením přijímána; mezi nimi vyniká právě druhý Izaiáš. (...) Prorok viděl Kýra jako Hospodinova pomazaného pro osvobození Izraele: Bůh sám jej vzal za ruku, uvedl na trůn a vedl od vítězství k vítězství. Prorok zaznamenává tuto skutečnost, aby přesvědčil mnohé Židy, kteří již přivykli životu ve vyhnanství, kde si vystavěli domy a vybudovali obchod, aby nastoupili dobrodružnou cestu návratu do vlasti a přijali změnu politického klimatu nastolenou Kýrem Velikým, který zemřel v bitvě v r. 530 př. Kr.

Zdroje: RAVASI, Gianfranco. *Biblické postavy: Liturgický rok s osobnostmi Bible*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2009, s. 95–97; *Reliéf Kýra II., 1875*. In: Wikipedia [online]. 2010 [cit. 2020-09-19]. Volné dílo. PD-Art. Dostupné z: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/2e/Illustrerad_Verldshistoria_band_I_III_058.jpg.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Říjen 2020 • Ročník 13 • Neprodejně

Úvodní zamyšlení

„Já jsem Hospodin a jiného už není, mimo mne žádného Boha není.“
(Izaiáš 45,5)

Aktuálně

*****

MĚSÍC ŘÍJEN JE ZASVĚCEN PANNĚ MARIÍ RŮŽENCOVÉ a modlitbě růžence. *Vždy půl hodiny přede mší svatou* se sejdeme ke společné modlitbě růžence: od pondělí do pátku od 17:00 a v neděli od 08:30.

*****

KAŽDOU STŘEDU od 10:00 se koná mše svatá v *Domově pro seniory U Pramene Louny*.

*****

KAŽDOU STŘEDU odpoledne probíhá výuka náboženství v budově děkanství. Rodiče mohou přihlašovat děti prostřednictvím telefonu nebo e-mailu.

*****

ČTVRTEK 1. ŘÍJNA 2020 od 18:30 – proběhne setkání farní rady.

*****

KAŽDOU SOBOTU od 18:00 se pravidelně koná mše svatá v *kostele svatého Jakuba v Cítolibeč* s nedělní platností.

*****

OD 10. ZÁŘÍ 2020 jsou dle nařízení ministerstva zdravotnictví opět povinné roušky v prostorách kostelů pro účastníky bohoslužeb. Roušku je možné sundat před přijetím svatého přijímání.

*****

V NEDĚLI 25. ŘÍJNA 2020 NEZAPOMEŇTE – OPĚT ZMĚNA ČASU!
NUTNO VČAS POSUNOUT MALOU RUČÍČKU O HODINU ZPĚT.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

1. října **PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
2. října **PAMÁTKA SV. ANDEŮ STRÁŽNÝCH**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
4. října **27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
11. října **28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
18. října **29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ – MISIJNÍ NEDĚLE 2020**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Nedělní sbírka je určena na misijní projekty.
25. října **30. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
28. října **SVÁTEK SV. ŠIMONA A JUDY, APOŠTOLŮ**
MŠE SVATÁ ZA NAŠI VLAST
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
31. října **SOBOTA 30. TÝDNE V MEZIDOBÍ**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá ve 14:00.

*****

Cyklus úvah nad Katechismem:

K Božímu obrazu

Dariusz Kowalczyk, SJ

Důstojnost muže a ženy pramení ze skutečnosti, že byli stvořeni „k Božímu obrazu“. Katechismus nám říká, že „jen člověk je povolán, aby sdílel poznáním a láskou Boží život“ (KKC, 356). Jiní tvorové, kupříkladu nádherné ptactvo či náš věrný a sympatický pes, Boha chválí svou vlastní existencí, ovšem nejsou schopni jej poznat a milovat. Zrcadlí se v nich Stvořitelova velikost, avšak nebyli stvořeni k jeho obrazu.

Co znamená být stvořen k Božímu obrazu? Je zajímavé, když v první knize Mojžíšově čteme: „Bůh řekl: ‚Učiňme člověka jako náš obraz, podle naší podoby‘ (Gn1,26)“. Sloveso „učiňme“ je zde v množném čísle. Někteří církevní Otcové v tom spatřují niterný dialog mezi božskými osobami. Byli jsme tudíž stvořeni podle podoby trojičného společenství – jako obraz Otce, Syna a Ducha svatého. Značí to, že se stáváme lidmi pouze ve vztahu k druhým. Nikdo by nemohl být člověkem, pokud by se nevztahoval k druhému člověku. Osobnost neexistuje, chybí-li její sociální aspekt.

Výraz „k Božímu obrazu“ lze vztáhnout také k tajemství vtěleného Slova, ve kterém se opravdu objasňuje tajemství člověka. Bůh při stvoření muže a ženy nahlížel Ježíše Krista, vtěleného Syna. V Ježíši se ukazuje plnost člověka. „Druhý Adam [tedy Kristus] vtiskl svůj obraz prvnímu Adamovi, když ho formoval“, řekl sv. Jan Zlatoústý (KKC, 359).

Lidská bytost je jednotou duše a těla, tedy ducha a hmoty. Na důstojnosti „Božího obrazu“ se nepodílí pouze duše, nýbrž také tělo, které je určeno ke vzkříšení v nepomíjejícím těle. „Člověk proto nesmí pohrdat tělesným životem“ (KKC, 364). Bůh chce spasit celého člověka – v jeho duchovní a rovněž tělesné dimenzi.

Zdroje: <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=18831>; *Stvoření Adama*. Autor: Jan Brueghel mladší. In: Wikipedia [online]. 2009 [cit. 2020-09-19]. Volné dílo. PD-Art. Dostupné z: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/55/Jan_Brueghel_the_Younger_Creation_of_Adam.jpg.